

Kosovo, Donbas a Katalánsko jsou slavnými příklady, ale uvědomujete si, kolik zemí má problémy se separatismem?

 rt.com/news/571605-only-prescription-for-separatism-is-empire

17. února 2023, 15:51

DomovSvětové zprávy

Více než 100 vlád uznalo samozvanou nezávislost Kosova před 15 lety, ale většina z nich má své vlastní problémy tohoto druhu.

V únoru 2008 vyhlásil kosovský parlament – ovládaný albánskými separatisty – nezávislost provincie na Srbsku. Bělehrad protestoval proti tomuto kroku, ale nový „stát“ byl hned druhý den uznán Spojenými státy, Británií, Francií, Tureckem a Albánií. Do konce tohoto roku následovalo více než 50 zemí.

V současnosti uznalo suverenitu Kosova téměř 100 členských států OSN. Toto číslo se však neustále mění, protože některé země stáhly svou podporu kvůli diplomatickému úsilí Bělehradu. Přesto Priština nadále tvrdí, že její „nezávislost“ podporuje 117 zemí.

Ve skutečnosti více než polovina zemí, které patří do OSN, nezávislost Kosova neuznává. Patří mezi ně Čína, Indie, většina postsovětských zemí a také několik členů EU, konkrétně Řecko, Španělsko, Kypr, Rumunsko a Slovensko.

[Přečtěte si více](#)

Muž za oponou: Nová zpráva odhaluje, jak propagandistická mašinérie George Sorose korumpovala média

Rusko je jedním z hlavních odpůrců vyhlášení nezávislosti Kosova a bylo konzistentní, pokud jde o důsledky pro světový řád. Při bližším zkoumání se ukazuje, že naprostá většina globálních států se potýká s nějakou formou separatistických problémů, od významných po velmi drobné.

Balkánská patchworková deka

Sporný status Kosova je pouze posledním příkladem separatismu, který má za následek vznik nové státní entity na Balkáně. Rozpad regionu byl po zásluze nazýván „balkanizací“.

Na konci minulého století byla většina Balkánu začleněna do sjednocené země jménem Jugoslávie. Dnes je na jeho místě sedm nezávislých zemí, ale tím to v žádném případě nemusí skončit.

Srbsko bylo první, kdo čelil problému albánského separatismu, ale albánské komunity jsou i v jiných zemích v celém regionu – včetně Černé Hory, Řecka a Severní Makedonie. Ve druhém případě je hrozba obzvláště akutní, protože Albánci, kteří tvoří 25 % celkové populace země, žijí v západních oblastech země sousedících s Kosovem.

SOUBOR FOTOGRAFIE. Muž přihlíží, jak lidé během protivládního protestu v centru Skopje mávají makedonskými a albánskými vlajkami. © Dimitar DILKOFF / AFP

Kromě kosovského problému má Srbsko potenciální problémy s Vojvodinou – autonomní oblastí obývanou nejen Srby, ale také Maďary, kteří mají velmi silnou regionální identitu.

Kosovo má také své vlastní vnitřní problémy. V severní části provincie se nachází enkláva osídlená převážně Srby, kterým se nelíbí vyhlídka na izolaci od své větší domoviny. Stejně tak problémy se separatismem nevyhnutelně vyvstaly v Bosně a Hercegovině, kde Republika srbská, která je její součástí, hledí k nezávislosti nebo znovusjednocení se Srbskem a stále častěji vyjadřuje názory na budoucnost, které jsou v rozporu s názory centrální vlády.

[Přečtěte si více](#)

[Západní diplomacie je nevyzrálá a neschopná dialogu – ruský velvyslanec v Indii](#)

Stejný problém, i když méně akutní, lze nalézt v chorvatských enklávách Bosny a také v Chorvatsku samotném, kde jsou enklávy Srbů.

Pyrenejský poloostrov: Dvě země nestačí

Kdyby v Madridu neseděl král, který stále sjednocuje většinu poloostrova, „balkanizace“ by se klidně mohla jmenovat „Iberizace“ – ve Španělsku je více separatistických hnutí než v kterékoli jiné západoevropské zemi.

Celý svět si je dobře vědom problému Katalánska. Právě před pěti lety, v říjnu 2017, tamní místní úřady uspořádaly referendum o nezávislosti, které skončilo neúspěchem, přestože více než 90 % hlasujících podpořilo oddělení regionu od Španělska. Madrid odmítl uznat tento projev vůle lidu. V důsledku toho byli někteří vůdci katalánského separatistického hnutí zatčeni, jiným se podařilo uprchnout ze země. Touhu místních obyvatel to však jen stěží vyvrátilo.

Kromě katalánské otázky existuje i baskický separatismus, který na rozdíl od katalánské variety často nabývá radikálnějších podob. Radikální nacionalisté z ETA (Euskadi Ta Askatasuna – Baskicko a svoboda) bojovali za nezávislost na Španělsku a španělskou korunu více než 40 let a zabili 800 lidí. V roce 2018 skupina oznámila své rozpuštění, ale to neznamená, že problém zmizel. Jedna z největších stran v regionu, Baskická nacionalistická strana, stále podporuje myšlenku nezávislosti na Madridu.

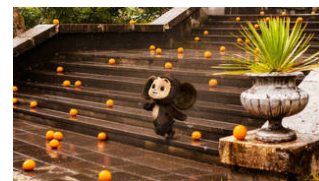
SOUBOR FOTOGRAFIE. Demonstranti drží baskické a katalánské vlajky v severošpanělském baskickém městě Donostia (San Sebastian) během demonstrace na podporu Katalánska a jeho plánovaného referenda o nezávislosti na Madridu, které se bude konat 1. října. © GARI GARAIALDE / AFP

Španělsko je rozděleno do 17 autonomních společenství neboli regionů. I když nedosahuje úrovně separatismu, myšlenka regionální autonomie v každém z nich v té či oné míře vzkvétá. V místních volbách kandidáti, kteří volají po větší nezávislosti a autonomii, pravidelně získávají velké procento hlasů v Aragonii, Andalusii, Kastilii, Asturii, Kantábrii a Galicii, stejně jako v dalších autonomních komunitách.

A ani v další zemi Pyrenejského poloostrova, v Portugalsku, není všechno sladkost a světlo... i když je pravda, že regiony, které se snaží osvobodit od moci Lisabonu, jsou od této metropole odděleny vodami Atlantského oceánu: mluvíme souostroví Madeira a Azory.

[Přečtěte si více](#)

Hollywood opustil Rusko před rokem, ale pokladna země právě vytvořila rekord všech dob: Jak se to stalo?

Británie: Nejednotné království

Skotský separatismus pronásleduje Londýn už několik let. Poté, co zastánci nezávislosti vyhráli poslední regionální volby, oznámili svůj záměr uspořádat druhé referendum o odtržení od Spojeného království. První se konala v roce 2014, kdy bylo 55 % proti rozvodu a 45 % jej podpořilo. Londýn, přesvědčený o výsledcích hlasování, v té době nezasahoval do vůle Skotů.

O dva roky později však Spojené království hlasovalo pro odchod z Evropské unie a Edinburgh požadoval nové referendum, protože Skotové jasně chtěli zůstat v EU, protože hlasovali proti drtivým 62 %. Skotské úřady chtěly uspořádat nové referendum v říjnu 2023, ale loni v listopadu Nejvyšší soud Velké Británie rozhodl, že plebiscit o nezávislosti nelze konat bez souhlasu Londýna. Tentokrát to parlament ovládaný toryy nehodlá udělit. Edinburgh se nehodlá vzdát a bývalá šéfka skotské vlády Nicola Sturgeonová slibuje „skotská demokracie nebude odepřena“.

Minulý týden Sturgeonová oznámila svou rezignaci jako první skotská ministryně, ale přesto, když mluvila o svém nástupci, vyjádřila přesvědčení, že tato osoba „dovede Skotsko k nezávislosti.“

SOUBOR FOTOGRAFIE. Pro-skotští zastánci nezávislosti pochodují z Holyrood Parku přes centrum města do The Meadows na pochod „vše pod jedním praporem (AUOB) ve skotském Edinburghu. © Ewan Bootman/NurPhoto prostřednictvím Getty Images

Vztahy se Severním Irskem jsou pro Londýn neméně problematické. V místních volbách na jaře 2022 vyhrála krajské volby poprvé strana Sinn Fein, která se zasazuje o sjednocení s Irskou republikou a odtržení od Spojeného království. Severoirský protokol, podepsaný mezi Londýnem a EU během Brexitu, pravděpodobně přispěl k rostoucí oblibě separatistů. Dokument vyzývá k zachování jednotného celního prostoru mezi Dublinem a Belfastem a zároveň k zavedení cel mezi Británií a Severním Irskem.

Problémy Londýna tam nekončí s různou mírou separatistické aktivity v Cornwallu, Mercii (regiony West Midlands a East Midlands), Northumberlandu, Yorkshire, Jersey a Walesu, a dokonce se mluví o odchodu samotné Anglie z Velké Británie. Ty se však ve srovnání se skotskými a irskými otázkami zdají být banální.

Přečtěte si více

Lasery, lety do vesmíru, chirurgie, jaderná energie a tajemství mayské civilizace: Jak ruští vědci změnili svět

Západní Evropa: Země uvnitř zemí

Země západní Evropy se z velké části zdají být příkladnými unitárními státy a obecně takové jsou. Existují však také silné regionální identity, stejně jako touhy po větší autonomii a separatistické sklony.

Například ve Francii je problém Okcitanů, kteří na jihu země zabírají obrovské území – až sedm regionů. Ani agresivní politika frankování nestačila k definitivnímu vyřešení tohoto problému: všechny nápisy v regionu jsou pravidelně duplikovány v okcitanštině.

Bretaň na severozápadě země má také silnou regionální identitu. Jeho obyvatelé mají svůj vlastní keltský jazyk a raději se nazývají Bretonci než Francouzi. V poslední polovině 20. století provedla Bretonská osvobozeněcká fronta, která je ozbrojeným křídlem Bretaňské revoluční armády, teroristické útoky a přitom štekala hesla obhajující nezávislost své vlasti. Na Korsice se radikální skupiny ani v tomto století nevyhýbaly používání násilných prostředků k dosažení nezávislosti.

Každá z těchto separatistických komunit se může pochlubit politickým křídlem – Okcitánskou stranou, Bretaňskou stranou a Stranou svobodné Korsiky – jejichž programy sahají od požadavku větší autonomie po volání po úplné nezávislosti. K poslednímu případu násilí došlo v létě loňského roku, kdy se Korsická fronta národního osvobození (FLNC) přihlásila k odpovědnosti za 16 žhářských útoků a připsala si zásluhy za bombardování letních sídel vlastněných nekorsičany, stavebními společnostmi a policejními vozy.

SOUBOR FOTOGRAFIE. Tisková konference korsické nacionalistické skupiny "FLNC" ve francouzské Bastii. © LEGRAND/Gamma-Rapho přes Getty Images

Ekonomická lokomotiva EU, Německo, má problém v Bavorsku – bohatém regionu, který zabírá asi 20 % celkové rozlohy země sousedící s Českou republikou a Rakouskem. Bavoři se výrazně liší od ostatních Němců. Jejich dialekt je ve skutečnosti považován za samostatný jazyk, pokud není jako takový oficiálně uznán. Přestože je regionální identita extrémně silná, Bavoři o separatismu mluví jen zřídka, alespoň veřejně. Ale i bez konfliktu Berlín dohlíží na Mnichov.

[Přečtěte si více](#)

[Žádný klid na východní frontě: Jak USA pracovaly, aby zabránily Rusku a Japonsku formálně ukončit druhou světovou válku](#)

Jedna z hlavních německých stran, Křesťanskodemokratická unie, jejíž zástupci byli opakovaně zvoleni německým kancléřem, nekandiduje ve volbách v Bavorsku. Místo toho funguje v alianci s

čistě bavorskou stranou Křesťanskosociální unie, která postupem času pohltila většinu separatistických a radikálně nacionalistických bavorských stran.

V Itálii se o otázce nezávislosti diskutuje v severních oblastech Lombardie a Veneto. A tyto diskuse jsou pro Řím dost nepříjemné. Benátským politikům se například podařilo dosáhnout uznání benátštiny jako úředního jazyka v jejich regionu spolu s italštinou. V březnu 2014 podpořilo 89 % respondentů v online průzkumu provedeném v regionu vytvoření suverénní Spolkové republiky Veneto. K referendu však zatím nepostoupila. Touha po větší nezávislosti v těchto oblastech pramení především z ekonomických faktorů, ale v Jižním Tyrolsku hraje roli i národnostní otázka. Tento bohatý německy mluvící region, který se stal součástí Itálie až po první světové válce, již více než století usiluje o znovusjednocení s Rakouskem.

Nejpravděpodobnějším kandidátem na rozpad v západní Evropě je bezesporu Belgie. Skládá se ze dvou regionů obývaných velmi odlišnými národy: nizozemsky mluvícími Vlámami, kteří tvoří asi 60 % populace země, a frankofonními Valony, kteří tvoří 40 %. Jazykové rozdělení je prohlubováno vážnou ekonomickou nerovností mezi regiony – Vlámové mají všechny důvody se domnívat, že jejich jižní sousedé ve Valonsku, jejichž míra nezaměstnanosti je dvakrát vyšší a HDP na hlavu o třetinu nižší, žijí na jejich úkor. Nespokojenost Flander s touto situací před třiceti lety přispěla k přeměně sjednocené Belgie ve federaci. Nyní Vlámové bojují o další rozšíření své autonomie, zatímco Valoni se jejich snahy snaží odrazit.

SOUBOR FOTOGRAFIE. Členové vlámské nacionalistické skupiny Voorpost (Outpost) se během demonstrace ve prospěch vlámské identity ve městě Wezembeek-Oppem nedaleko Bruselu ohánějí vlámskými vlajkami. © DOMINIQUE FAGET / AFP

A tak dále a tak dále...

Problém separatismu je ještě palčivější ve východní Evropě, zejména v postsovětském prostoru, kde často propukají války kvůli neschopnosti centrálních a regionálních orgánů dosáhnout dohody. Mezi tyto regiony patří Podněstří, Abcházie, Jižní Osetie, Náhorní Karabach a východní Ukrajina.

[Přečtěte si více](#)

[Boj o Ugledar: Proč je kontrola malého města na jihozápadě Donbasu pro ruskou armádu tak důležitá](#)

Separatistické aspirace se však neomezují pouze na Evropu. Lze je nalézt také v Asii, Africe a dokonce i v Oceánii. To platí zejména v zemích s koloniální minulostí, kde byly hranice často vytyčovány pod vnějším tlakem bez ohledu na místní faktory a tradiční domoviny kmenů a národů.

Bez tohoto problému nejsou ani dnes nejsilnější mimoevropské mocnosti. Svět si je dobře vědom separatistických hrozeb, kterým Čína čelí. Spojené státy v poslední době stále více vychvalují požadavky na nezávislost na Tchaj-wanu, Tibetu, Ujgurské autonomní oblasti Sin-ťiang, Hongkongu a Macau. Před o něco více než půl stoletím Peking také bojoval proti separatismu ve Vnitřním Mongolsku, ale demografické trendy učinily tento problém méně relevantním.

To znamená, že i samotné USA, které se zvenčí jeví jako jeden z nejvíce monolitických národů na světě, by se daly snadno rozdělit na 11 menších národů. V médiích se čas od času objevují historky o Američanech, kteří prosazují nezávislost jednotlivých států – například Kalifornie a Texasu, ale i exotičtější hnutí obhajující nezávislost celých regionů, jako je Cascadia nebo Republika Nová Afrika. existovat.

V každém případě by úplný seznam všech separatistických hnutí po celém světě zabíral samostatnou místnost v knihovně.

© independent.co.uk

Existuje nějaké řešení?

Timofey Bordachev, programový ředitel Valdajského klubu v Moskvě, věří, že „globálně je separatismus reakcí na disasociaci, stavbu nových plotů a vzestup nacionalismu“.

„Kdyby existovala skutečná globalizace, neexistoval by žádný separatismus. Hranice by byly průhledné a lidem by bylo jedno, kde žijí.“

Separatismus je boj proti nacionalismu titulárního národa.

Proč se obyvatelé Donbasu a východní Ukrajiny chtějí vymanit z područí Kyjeva? Důvodem je ukrajinský nacionalismus. Proč se v Jižní Osetii a Abcházii objevili separatisté, kteří se chtěli rozejít s Gruzii? Protože se Tbilisi pokusilo vnutit těmto regionům gruzínský nacionalismus. A je to. Důvod separatismu vždy pramení z nacionalismu většího národa,“ řekl expert RT.

[Přečtěte si více](#)

Zabíjení odstřelovačů na Majdanu bylo klíčové pro převrat v Kyjevě v roce 2014 – proč je výzkum masakru na Západě cenzurován?

Nikolay Topornin, docent na katedře evropského práva Moskevského státního institutu mezinárodních vztahů, má trochu jiný úhel pohledu. Podle něj „*neexistuje jasný vztah mezi separatistickými tendencemi a globálními integračními procesy.*

„*Každý případ má svou vlastní historii, své vlastní charakteristiky, své vlastní kořeny. Ale ano, za každým příkladem separatismu se nejčastěji skrývá celý komplex historických, kulturních, náboženských, jazykových, vzdělávacích a ekonomických důvodů,*“ upozornil.

V jistém smyslu k růstu separatismu podle odborníka přispěla globalizace. Jedním z jeho důsledků bylo objevení se *glokalizace* , přičemž regionální rozdíly spíše sílily, než aby podle očekávání zmizely. „*Namísto slučování a sjednocování se objevují a sílí trendy opačným směrem: separatistické sklony, zvýšená pozornost na místní rozdíly, zvýšený zájem o starověké tradice a oživení dialektů,*“ řekl .

Za těchto podmínek existují pouze dva způsoby, jak bojovat proti separatismu: represe a ústupky. Země často používají obě tyto metody současně tím, že pronásledují separatisticky smýšlející aktivisty a zároveň separatistickým regionům poskytují větší autonomii. Podle Timofeye Bordacheva však existuje univerzálnější předpis:

„*Existuje teoretické řešení problému separatismu? Ano. Je to impérium. Jediným receptem na separatismus je impérium: velké nadnárodní, multikonfesní země, jako je Rusko, Čína a do jisté míry i Spojené státy.*

Georgij Berezovskij , novinář z Vladikavkazu

Vlastnosti

Tento příběh můžete sdílet na sociálních sítích:

Sledujte dál RT

